

Δημοτικὸν Θέατρον Ἀθηνῶν «Νέα Σκηνή»

Τὴν 29 Ἰανουαρίου, ἡμέραν Τρίτην, ἐπανελήθη «Τὸ Κράτος τοῦ Ζόρου» τὴν 30 Ἰανουαρίου, ἡμέραν Τετάρτην, ἐπαίχθη καὶ πάλιν «Τὸ Κράτος τοῦ Ζόρου». Τὴν 31 Ἰανουαρίου, ἡμέραν Πέμπτην, ἐπανελήθη ἢ «Λακωνίαι». Τὴν 2 Φεβρουαρίου, ἡμέραν Σάββατον, ἐπανελήθη ἢ «Ἐγθὸς τοῦ Λαοῦ». Τὴν 3 Φεβρουαρίου, ἡμέραν Κυριακὴν, ἐπανελήθη ἢ «Λακωνίαι». Τὴν 5 Φεβρουαρίου, ἡμέραν Τρίτην, ἐπανελήθη ἢ «Ἐγθὸς τοῦ Λαοῦ». Τὴν 8 Φεβρουαρίου, ἡμέραν Παρασκευὴν, ἐπανελήθη ἢ «Ἀλκυστις». Κατόπιν διέκοψε τὰς παραστάσεις τῆς ἢ «Νέα Σκηνή» ἕνεκα τοῦ ἐν τῷ «Δημοτικῷ Θεατρῷ» διδομένου κατ' ἔτος γοροῦ τῆς Μουσικῆς Ἑταιρείας γὰρ τῶν Ἀπόρων, καὶ ἐπανέλαβε ταύτας τὴν 17 Μαρτίου, ἡμέραν Κυριακὴν, καθ' ἣν ἐπαίχθη διὰ πρώτην φορὰν τὴν «Κόρη τοῦ Ἰερῆ».

— Τὴν Βασιλικὴν ὑπεδύθη ἢ δις Κωδὼν Ἀδριανού' ἐπαίχθη πολὺ καλῶς, ἐχρειάζετο ὅμως περισσότερο ζωὴ εἰς τὴν ὁμιλίαν, τὰς σκηναϊκὰς κινήσεις καὶ τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου τῆς, τὰ ὅποια θέλει πολὺ ζωηρὰ καὶ ὁ συγγραφεὺς λέγων ἐν σημειώσει (σκηναϊκῇ) «ἢ Βασιλικὴ στρέφει πρὸς τὸν Μάριον ἢ π α σ π ρ α π ο υ α ὑ π ὸ γ α ρ ῆς, θέλει τὸν δάκτυλον εἰς τὰ χεῖλη τῆς διὰ τὴν ἢ μ π ο ε ἰ σ η νὰ συμπληρώσῃ τὴν φράσιν του...» Ἔτι δέ, ὅταν ἀναγορῇ ἢ Ἀρσενία (σκηναϊκῇ) καὶ μῖνει μόνη μετὰ τοῦ Μαρίου νὰ μὴ τοῦ λέγει χωρὶς τὸ βιβλίον τὸ καὶ μετὰ δύο μῆνας ἢ κόρη ἐπίστρεψε...» ἀλλὰ νὰ ἀνοίγῃ τὸ βιβλίον καὶ ν' ἀναγνώσκη, ὅπου καὶ ρωσικώτερον εἶνε καὶ καλλίτερον. Ὅταν δὲ κατόπιν

λαμβάνει τὸν στέφανον καὶ τὸν φορεῖ νὰ ρίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μαρίου καὶ ὄχι νὰ κάμῃ θάνατον. Ἡ ἐνδομασία (σκηναϊκῇ ὅ) δὲν ἦτο καλῶς ἐφηρμοσμένη ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς, οὔτε ἐφόρει κατόπιν πλούσιαν καὶ πολυτελεῆ ἐνδομασίαν (σκηναϊκῇ ὅ) ὅτε ὑπεδύθη τὴν Ἀρσενίαν, οὔτε ὅταν ἀνεγώρῃσεν αὐτὴ τὴν παρρηλοῦθησεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου, διότι δὲν ὑπῆρχε τοιοῦτον ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' ἐκ τῆς ὥρας τοῦ θωματίου περιέρχον εἶνε πῶς τότε λέγει ὅτι τὴν εἶδεν ἀνεργαμένην εἰς τὴν ἀμαξάν καὶ πῶς ὅτι εἶδε τὴν ἀμαξάν κόμπουσαν τὴν γωνίαν! Ἐπίσης δὲν παίρνει τὸ ἐν τῷ ἔργῳ δέμα ἐκ τοῦ πιάνου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς αὐλῆς. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τούτου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τελείαν καὶ ἀκριθεῖ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ' μελέτην λοιπὴν καὶ προσοχὴν περισσότεροσαν εἰς ὅλα, ὁμιλίαν καθαράν, τελείαν καὶ ζωηράν ἀπεικονίσαν ὅλων τῶν ὑπερπληροῦντων τὴν καρδίαν τῆς Βασιλικῆς παθῶν καὶ τότε ὅα ἴδῃτε τὸ ἔργον διαφοροτικόν, ζωντανόν' ὅα τὸ ἴδῃτε συγκινῶν καὶ συναρπάζον τὸ κοινόν. Ὁ σκηναϊκὸς διάκοσμος πολὺ καλῶς καὶ πλούσιος, πλὴν τῶν ἀνθῶν τὰ ὅποια ἦσαν ὀλίγιστα, ἐνῶ ἀπεικονίας χρειαζόνται παρὰ πολλὰ, ἀσοῦ καὶ ὁ Μάριος τῆ λέγει, ὅτι μετέβαλε τὸ σῆτι εἰς θερμοκήπιον.

— Τὴν Μάριον ὑπεδύθη ἢ Πακαμαργίου' ἦτο πολὺ ζηρὸς καὶ μονότονος, φοβερὰ δὲ ἐπιτέλειαι ἐφαίνετο εἰς ὅλας τὰς σκηνὰς' τὸ καθὲ τι τὸ προητοίμαζε διὰ τὸ καμῆ, οὔτε ἔκφρασιν εἶχεν, οὔτε τίποτε, ἐνῶ πρέπει ὁ παίξων Μάριον νὰ κάμῃ ὅσα εἴποιεν καὶ εἰς τὴν Βασιλικήν. Καθ' ἣν στιγμὴν ἢ Βασιλικὴ παίξει πιάνο, ὁ Μάριος ἐκάθητο ἢ μάλλον ἐκοιμάτο καθήμενος ἐπὶ μιᾷς καθέκλας, ἐνῶ ἴθω ἀκριθεῖς ὁ ἠθοποιὸς ἀναπτύσσει ὅλην τὴν τέχνην καὶ τὴν δύναμιν' ὁ συγγραφεὺς τὸν θέλει ἀνίσχυον, ἀγωνιῶντα ἀλλ', πράγματα τὰ ὅποια δὲν εἶδομεν. Ἡ ἐνδομασία τοῦ καθὲ ἄλλο ἦτο παρὰ κομψή, ὅπως λέγει ὁ συγγραφεὺς διὰ στόματος τοῦ Σάργη παρατηροῦντος ἱταστικῶς τὸν Μάριον. «Ἐκπληττομαι ποῦ εἶσαι τόσο κομψὸ ντυμένος τώρα εἰς τὸ σῆτι».

— Τὸν Σάργην ὑπεδύθη ὁ Βρατσάνος' ἐπαίχεν ἄρκετὰ καλῶς' χρειαζέται θάρρος περισσότερο εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ζωὴν εἰς τὴν σκεδὸν ἐκνέουσιν φωνὴν του.

— Τὴν Ἀρσενίαν ὑπεδύθη ἢ δις Εὐμαρμένη Σανθάκη' ἐπαίχθη μὲ ἄρκετὴν ἐπιτυχίαν' ἐχρειάζετο ὅμως ζωὴ εἰς τὴν ὁμιλίαν τῆς, τὰς σκηναϊκὰς τῆς κινήσεις καὶ τὴν ἔκφρασιν τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ προσώπου τῆς, ὅπως τὴν θέλει καὶ ὁ συγγραφεὺς μὲ ἢ π α σ π ρ α π ο υ α τ ας ὀφθαλμοὺς, διότι αὐτὴ εἶνε γυναῖκα τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

— Εἰς τὸ τέλος ἐπαίχθη τὸ «Τέρα» μονόπρακτον παίγιον, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ ρωσικοῦ ὑπὸ Κ. Λαδοπούλου, τὸ ὅποιον ἦτο ὄνομα καὶ πρᾶγμα... τέρας! Τὸν Σμυρῶνος ὑπεδύθη ὁ Καλογερίκος, τὴν χήραν Ποπῶφ ἢ Εὐμαρμένη Σανθάκη καὶ τὸν Λαυκῆν, ὑπῆρξεν, ὁ Χρυστομάλλης.

— Τὴν 19 Μαρτίου, ἡμέραν Τρίτην, ἐπανελήθη ἢ ἢ Κόρη τοῦ Ἰερῆ» καὶ τὸ «Τέρα» τὴν 21 Μαρτίου, ἡμέραν Πέμπτην, ἐπανελήθη ἢ «Ἀλκυστις» ἢ παραστάσεις ἐγένετο πρὸς τιμὴν τῶν Γάλλων περιηγητῶν.

— Τὴν 24 Μαρτίου, ἡμέραν Κυριακὴν, ἐπαίχθησαν διὰ πρώτην φορὰν «οἱ ἑρωτευμένοι» τοῦ Γολδόνη κατὰ μεταφράσιν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μολδοβλαχίας Καρατζῆ. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τούτου καὶ τῶν ἑκποτῶν παιχθέντων ἔργων εἰς τὸ προσεχές.